

SADRŽAJ

Biografija	2
Uvod	6
Prokleta avlija	7
Likovi	10
Zaključak	11
Literatura	12

BIOGRAFIJA

U Travniku, je 9. oktobra 1892. godine rođen Ivan, sin Antuna Andrića, podvornika i Katarine Andrić. Budući veliki pisac rodio se u Travniku sticajem okolnosti, dok mu je mati boravila u gostima kod rodbine. Andrićevi roditelji bili su Sarajlije: očeva porodica decenijama je bila vezana za ovaj grad u kojem se tradicionalno bavila kujundžijskim zanatom. Osim bavljenja istim poslom, članove roda Andrićevih vezivala je i zla kob tuberkuloze: mnogi piščevi preci, uključujući i sve njegove stričeve, podlegli su joj u mladosti, a sam Andrić bez oca je ostao kao dvogodišnji dečak. Suočavajući se sa besparicom, Katarina Andrić svoga jedinca daje na čuvanje muževljevoj sestri Ani i njenome mužu Ivanu Matkovšik u u Višegrad. U gradu koji će, više nego ijedno drugo mesto, obeležiti njegovo stvaralaštvo, gledajući svakodnevno vitke stubove na Drini čuprije, Andrić završava osnovnu školu, a potom se vraća majci u Sarajevo, gde 1903. godine upisuje Veliku gimnaziju, najstariju bosansko-hercegovačku srednju školu. Za gimnazijskih dana, Andrić počinje da piše poeziju i 1911. godine u Bosanskoj vili objavljuje svoju prvu pesmu "U sumrak". Kao gimnazijalac, Andrić je vatreni pobornik integralnog jugoslovenstva, pripadnik je naprednog nacionalističkog pokreta „Mlada Bosna“ i strastveni je borac za oslobođenje južnoslovenskih naroda Austrougarske monarhije.

Na Vidovdan, 28. juna 1914. godine, na vest o sarajevskom atentatu i pogibiji Nadvojvode Franaca Ferdinanda, Andrić napušta Krakov. Odmah po dolasku u Split, sredinom jula, austrijska policija hapsi ga i odvodi prvo u šibensku, a potom u mariborsku tamnicu u kojoj će, kao politički zatvorenik, ostati do marta 1915. godine. Među zidovima marburške tamnice, u mraku samice, „ponižen do skota“, Andrić intenzivno piše pesme u prozi.

Po izlasku sa robije, Andrić biva bačen u konfinaciju u Ovčarevo i Zenicu gde ostaje sve do leta 1917. godine. Zbog ponovljene bolesti pluća, odmah odlazi na lečenje u Zagreb, u čuvenu Bolnicu Milosrdnih sestara, stecište hrvatske inteligencije koja se klonila učešća u ratu, na strani Austrije. Istovremeno, pažljivo dovršava knjigu stihova u prozi koja će pod nazivom Ex Ponto biti objavljena u Zagrebu 1918. godine. U Zagrebu ga i zatiče slom Austrougarske monarhije, a potom i ujedinjenje i stvaranje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. U danima koji neposredno prethode formalnom ujedinjenju, Andrić u tekstu „Nezvani neka šute“ objavljenom u zagrebačkim Novostima, oštro odgovara na prve simptome nesloge u državi koja još nije ni stvorena i poziva na jedinstvo i razum.

Već početkom 1920. godine Andrić započinje svoju vrlo uspešnu diplomatsku karijeru postavljenjem u Poslanstvu pri Vatikanu. Te godine zagrebački izdavač Kugli objavljuje novu zbirku pesama u prozi Nemiri a izdavač S. B Cvijanović iz Beograda štampa pripovetku „Put Alije Đerzeleza“.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com